

seende, idet Folk i Virkeligheden har købt under urigtige Forudsætninger, selv om Forudsætningerne ikke har været direkte udtalt. Jeg skal derfor meget anbefale, at Lovforslaget bliver vedtaget. Jeg tænker, at mange Kommuner vil kunne benytte Loven paa en saadan Maade, at det vil faa en virkelig god Betydning for den fremtidige spredte Bebyggelse rundt om Byerne og for Bebyggelsens Art, som vi vist i Øjeblikket alle sammen er enige om langt fra alle Vegne er saa god, som det maa anses for heldigt.

I Tilslutning til de Bemærkninger, der blev fremsat af den ærede foregaaende Taler: at dette Forslag danner et Supplement til Byplanerne, hvad jeg nu ikke er helt enig med ham i, vil jeg gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, hvornaar vi i det hele taget kan vente at faa et Forslag om Byplaner frem. Jeg vil gøre dette Spørgsmaal, fordi jeg mener, det vil være af overordentlig stor Betydning, at det nævnte Forslag snart fremkommer. Det er allerede længe siden, at Udkastet blev afgivet til Indenrigsministeriet fra Boligkommissionen; det er snart et Aars Tid siden. Men endnu har man ikke set noget til et saadant Forslag her. En Lov om Byplaner vilde ikke koste Penge i Øjeblikket, saa der er ikke noget at være bange for i den Retning fra Regeringens Side; men uden at den vilde koste Samfundet noget, vilde en saadan Lov virkelig kunne skabe en bedre Udvikling af vore Byers Bebyggelsesforhold, og der trænges, som jeg sagde før, overordentligt stærkt til, at det offentlige griber ind paa dette Omraade. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, hvornaar Rigsdagen kan vente at faa forelagt det Forslag til Byplaner, som er udarbejdet af Boligkommissionen.

Piper: Det foreliggende Lovforslag er et ret uskyldigt Forslag. Det kunde maaske stilles ved Siden af Loven om urigtig Varebetegnelse, thi det, Forslaget tilsigter, er jo at forhindre, at Folk køber Parceller under urigtige Forudsætninger, køber Jord, som de tror, de kan benytte som Byggegrund, medens det senere viser sig, at det ikke er en Byggegrund, de har købt, fordi de Betingelser, der gør et Areal til en Bygge-

grund, ikke er til Stede, idet der maaske mangler farbar Vej; mangler Kloak o. s. v. Da nu mange Folk, særlig i Byerne, ikke er kendt med Forholdene ude paa Landet, sker det ofte, at Folk foretager et saadant Køb, som de bagefter fortryder.

Det vilde, som det allerede er sagt af de ærede foregaaende Talere, have været rigtigere, om dette Lovforslag var blevet gennemført for en Del Aar siden, idet der er sket mange Udparcelleringer, hvorved Køberne har brændt sig. Dette kan jo imidlertid ikke redresseres, og det er da bedre, Bestemmelserne kommer sent end aldrig. At man ved at vedtage dette Lovforslag skulde skabe bedre Bebyggelsesforhold, er der i og for sig ingen Grund til at tro, men Lovforslaget værger Køberen imod at foretage Købet under en urigtig Forudsætning. Det er naturligvis en sund og god Bevægelse, at Folk flytter ud og erhverver sig Ejendom udenfor de snævre Gader, men paa den anden Side er det i Samfundets Interesse, at Udparcelleringerne ikke sker, hvor nu en eller anden entreprenant Mand tilfældig faar en Sinde at foretage dem; det vilde være heldigst, om de skete paa Terræner, som ligger naturligt for Udparcellering: i Nærheden af Jernbanestationer eller anden Bebyggelse, saa at Grundene let kan forsynes med Vand, Gas og Kloakker. Man kan jo meget vel tilvejebringe i hvert Fald Vand- og Kloakledninger paa Terræner, der ligger noget længere borte, men det bliver altid betydelig kostbarere.

Jeg kan saaledes godt slutte mig til Lovforslaget, men mener dog, at der bør foretages nogle Smaaændringer deri. For det første tror jeg, at den Grænse, der er sat i Slutningen af § 1: 5 000 Kvadratmeter, er for lav. Der har været foretaget Udstykninger i Københavns Nærhed, hvor de solgte Parceller har været større; der var saaledes en Mand, som udstykkede et ret betydeligt Areal i Parceller paa 2 Tdr. Land eller ca. 30 000 Kvadratalen. Jeg tror altsaa, at denne Grænse bør sættes op. Endvidere finder jeg, at de første Linier i § 1 ikke er saa klart affattet som ønskeligt; de kan let give Anledning til Misforstaaelse. Jeg vil derfor finde det heldigt, at der under en kort Udvalgsbehandling foretages nogle Smaaændringer i Lovforslaget. — Paa mit